

teda teretasid ja temale lät andsid. Nõõmja näuga astus ta Luteruse ette, pakkus temale kanni ja kuulutas temale hertsogi sõnad. Luterus, kellel higi mõõda palet joolsis, ei mäisinud Saaremaa würstist midagi surja sarta, wöttis kanni ja jõi selle tilgutumaks ära. Siis tema üks: „Otsegu hertsog Gerik täna minu peale on mõelnud, nõnda mõelgu Jumal tema peale tema viimisel tunnil.“ Noor teener andis hertsogile need sõnad teada, see pidas neid meeles, ja kui ta oli hingel heitmas, palus tema Krammi poega, et ta teda armu õpetusega pidi linnitama. Ja viimne fannitus surma tee peal sai temale siis selle mehe kirjadest kaasa antud, kellele tema enne raskel tunnil oli ihuliku linnitust soovinud.

Nenda oli õndsa Luteruse sõbit Wormsi linna. Qui pahategija, kelle peale taheti lohut mõista, sai tema sinna kutsutud, kui wõitja sai ta seal vastu wõetud ja tema waenlaste kavas nõu ja tigedus pidid aga teed valmisriama, et puhas armuõpelus saaks vägewamine mõõda maailma joosta. Wõit peab iska nende fätte jääma, kelle poolt Jumal on ja tema armu sõna.

Hed nõu.

(Üks slaaviamaa ennemuistne jutt.)

Üks lord oli üks isa, kellel läks tütaroli. Qui wanamees oma mõlemad tütreid oli mehele pannud, ütles ta oma naese vastu: „Emale, onname oma tütardele oma waranduse fätte!“ Naene vastas: „Wanamees, ära tee seda mitte! Võtta enne, kui meie juba surnud oleme!“ — „See on rumal lori,” vastas wanamees sellepeale, „onname aga fätte!“ — Sellepeale jautasid n'ad kõik oma piukese waranduse tütardele ära. Tütreid selle üle rõõmsad pidasid oma wanu wanemaid ligi läks kuuend aega wäga auu sees; aga siis hattasid n'ad aeg aastat vende vastu fülmemaiks jääma, kuni viimaks neid sugugi enam waatama ei läinud. — See läks isale südamesse. Kord läks ta pöldude wahelse jalutama ja juhtus seal üsna fogemata oma wana sõbraga loosu. Sõber, kes teda wäga surva nägi olewad, küsis tema käest: „Wend, miks sa nõnda surva meelesline oled? Sa olid jo enne iska alati rõõmus ja lahke tujuline mees.“ Wanamees tergitas õla ja ütles: „Mina ei ole mitte eigan teinud, kõik on mind nüüd maha jätnud!“ — „Ära selle üle muretsse“, vastas t'ase sõber selle-